

Sygn. akt: I C 760/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pilc-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz powoda A. N. kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 maja 2014 r. do dnia zapłaty ,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz powoda A. N. kwotę 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem kosztów opłaty sądowej oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

IV. **UZASADNIENIE**

Powód A. N. pozwie wniesionym do tutejszego sądu w dniu 6 czerwca 2014 r. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) spółki z o. o. w W. kwoty 20.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.05.2014 r. do dnia zapłaty. Pozwany domagał się również zasądzenia od strony pozwanej kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zasadność dochodzonego niniejszym pozwem roszczenia znajduje swój wyraz w zawartej pomiędzy powodem, a pozwanym w ramach prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej w postaci komisju samochodowego ustnej umowy przedwstępnej sprzedaży z 13 kwietnia 2014 r. Na jej podstawie powód miał nabyć od pozwanego samochód B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Zgodnie z ustaleniami stron w dniu zawarcia rzeczony umowy powód uiścił na rzecz pozwanego w drodze przelewu kwotę 10.000 zł tytułem zadatku. Pozostała część kwoty miała zostać zapłacona w chwili przeniesienia własności samochodu na powoda, co nastąpić miało do dnia 18 kwietnia 2014 roku. Pomimo bezskutecznego upływu powyższego terminu pozwany nie tylko nie przeniósł własności samochodu na powoda, lecz także nie zwrócił kwoty pobranego zadatku. Z uwagi na długoterminową zwłokę w wykonaniu przez pozwanego zobowiązania, pismem z dnia 14 maja 2014 roku powód odstąpił do umowy sprzedaży i jednocześnie wezwał pozwanego do zwrotu żądanej kwoty w podwójnej wysokości. Pozwany w żadnym momencie nie kwestionował istnienia własnego zobowiązania wobec powoda zarówno co do

zasady, jak i wysokości. Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia powód wskazał na art. 394 § 1 k.c. w związku z art. 390 § 1 k.c.

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 października 2014 roku (k. 33-37) strona pozwana (...) spółka z o. o. w W. wniosła o oddalenie powództwa jako bezzasadnego oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów niniejszego postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W odpowiedzi na pozew pozwana zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom powoda z wyjątkiem tych które zostały przyznane wprost w odpowiedzi na pozew. Pozwana potwierdziła fakt ustnego zawarcia w dniu 13.04.2014 r. umowy dotyczącej samochodu osobowego marki B. (...) rok produkcji 2002, pozwana zaprzeczyła jednak temu, że była to umowa przedwstępna sprzedaży. Strony zawarły bowiem tego dnia umowę sprzedaży. Dalej pozwana wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu pojazdami samochodowymi. W ramach tej działalności zamieszczono w serwisie internetowym otomoto.pl ogłoszenie dotyczące sprzedaży powyższego samochodu. W odpowiedzi na ogłoszenie powód zadzwonił do pozwanej i w ten sposób zawarto umowę sprzedaży. Pozwana podkreśliła, że do umowy sprzedaży zawartej między stronami nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 2 marca 2000 o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Pozwana nie prowadzi bowiem działalności zorganizowanej w ten sposób, że zawiera umowy zawierane na odległość. Zasadą jest bowiem zawieranie przez pozwaną umów sprzedaży na miejscu w siedzibie pozwanej, gdzie klienci przed dokonaniem zakupu dokonują oględzin przedmiotu sprzedaży. Dotyczy to także klientów spoza W. którzy przyjeżdżają do siedziby pozwanej na oględziny pojazdu i zawarcie umowy. Pozwana wskazała, że powód zdecydował się na dokonanie zakupu B. już po zapoznaniu się z jego parametrami zawartymi w ogłoszeniu internetowym oraz nie był zainteresowany jego obejrzeniem w siedzibie pozwanej. Przy zawarciu umowy sprzedaży strony ustaliły, że cena zakupu wyniesie 33.000 zł i zostanie uiszczona przelewem w dniu 20 kwietnia 2014 roku. Ponadto zgodnie z umową sprzedaży powód miał uiścić na rachunek pozwanej kwotę 10.000 zł tytułem zadatku, co też miało miejsce. Po uregulowaniu całości ceny B. miało zostać przetransportowane lawetą na adres powoda w N.. Pozwana zaznaczyła, że nie zajmuje się tego typu usługami w zakresie transportu pojazdów. Strony ustaliły, że tenże transport wykona podmiot trzeci na koszt powoda. W związku z umową sprzedaży pozwana w dniu 17 kwietnia 2014 roku wystawiła powodowi fakturę VAT numer (...). W treści faktury wskazano termin płatności ceny sprzedaży do 20 kwietnia 2014 roku. Strona pozwana podniosła, że nigdy nie zobowiązywała się do tego, że w pierwszej kolejności przetransportuje pojazd do powoda i dokona jego wydania przed zapłatą całości ceny. Ustalany przez strony i uiszczony przez powoda zadatek miał niską wysokość (niecałe 1/3 ceny sprzedaży). W praktyce zadatek w tak niskiej wysokości ma wymiar swego rodzaju opłaty rezerwacyjnej i zabezpiecza sprzedającego przed stratami związanymi z odmownym załatwieniem potencjalnych nabywców pojazdów oferowanego do sprzedaży. W branży sprzedaży samochodów nie stosuje się procedury opisanej przez powoda w pozwie, gdyż tego rodzaju postępowanie niesie za sobą zbyt duże ryzyko, to jest nie stosuje się umów przedwstępnych i nie wydaje się pojazdu nabywcy po zapłacie niespełna 1/3 ceny. Pozwana nie spotkała się ze stosowaniem tego rodzaju umów w praktyce. Podkreśliła także, że w niniejszej sprawie tego rodzaju postępowanie byłoby obarczone jeszcze większym ryzykiem, w związku z tym, że powód nie dokonał oględzin przed zawarciem umowy sprzedaży, a pojazd miał być do niego dodatkowo przetransportowany. Pismem z dnia 21 maja 2014 roku powód wypowiedział umowę sprzedaży samochodu B.. Umową z dnia 20 maja 2014 roku jedyny dotychczasowy wspólnik pozwanej G. M. sprzedał wszystkie udziały w pozwanej spółce panu J. K.. Uchwałą z dnia 14 marca 2014 roku pan J. K. został powołany na stanowisko prezesa zarządu pozwanej w miejsce pana G. M.. Umowę sprzedaży zawierał z powodem w imieniu pozwanej G. M.. Pismem z dnia 1 października 2014 roku pozwana złożyła powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży na podstawie art. 394 § 1 k.c. Jako przyczynę odstąpienia wskazano fakt niewykonania umowy sprzedaży przez powoda tj. niezapłacenie ceny sprzedaży w kwocie 33.000 zł w terminie do dnia 20 kwietnia 2014 roku. Strona pozwana wskazała, że powód w samym pozwie podaje sprzeczne twierdzenia. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż zawarta w dniu 13 kwietnia 2014 roku była umową przedwstępną, a z kolei z załączonego do pozwu wypowiedzenia wprost wynika, że strony zawarły umowę sprzedaży. Dalej pozwana wskazała, że dokument wypowiedzenia doręczony jej przez powoda nie posiada oryginalnego podpisu, lecz był kserokopią. Nadto dla żądania podwójnego zadatku konieczne jest odstąpienie od umowy, a nie jej wypowiedzenie. Pozwana wskazała

także że, że w niniejszej sprawie brak podstaw do tego, by po stronie powoda w ogóle powstało uprawnienie do odstąpienia od umowy sprzedaży. To powód nie wykonał bowiem należycie zobowiązania leżącego po jego stronie.

Na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2015 r. strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana (...) spółka z o. o. w W. prowadzi działalność gospodarczą m. in. w postaci handlu hurtowego i detalicznego pojazdami samochodowymi.

(dowód: fakt bezsporny, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS k. 23-28)

Na początku kwietnia 2014 r. powód A. N. znalazł na portalu internetowym Allegro ogłoszenie o sprzedaży samochodu B. (...). Powód po obejrzeniu zdjęć samochodu zawartych w ogłoszeniu zdecydował się kupić ten samochód. W dniu 13 kwietnia 2014 r., w niedzielę, powód zadzwonił pod numer telefonu podany w ogłoszeniu. Telefon odebrał G. M. i zaczęli rozmawiać na temat tego samochodu. Powód próbował uzyskać od G. M. jak najwięcej informacji o samochodzie. Między powodem, a pozwaną spółką z o. o. (...) doszło do zawarcia umowy sprzedaży samochodu (...) nr rej. (...). G. M. powiedział powodowi, że jest duże zainteresowanie tym samochodem, powód mieszka w dużej odległości od miejsca położenia samochodu, więc potrzebny był zadatek w wysokości minimum 10 % ceny samochodu. Powód poprosił w trakcie tej pierwszej rozmowy o dodatkowe zdjęcia samochodu. G. M. wysłał powodowi dodatkowe zdjęcia pojazdu na adres poczty elektronicznej. Strony ustaliły cenę sprzedaży przedmiotowego samochodu na kwotę 33.000 zł. G. M. przesłał na adres poczty elektronicznej powoda dane do przelewu tj. nr konta, oznaczenie strony pozwanej, adres, oznaczenie pojazdu. Powód wynegocjował jeszcze, że otrzyma od strony pozwanej gwarancję, to miała być gwarancja z zakładu ubezpieczeń. Tego samego dnia powód A. N. wpłacił na rachunek bankowy strony pozwanej tytułem zadatku związanego zawarciem umowy sprzedaży kwotę 10.000 zł. Resztę pieniędzy za pojazd powód miał wpłacić po dostarczeniu samochodu do miejsca zamieszkania powoda w N.. Samochód miał zostać przywieziony lawetą, którą miał załatwić G. M.. Samochód miał trafić do miejsca zamieszkania powoda i powód miał zapłacić resztę pieniędzy za samochód w gotówce osobie, która miała przywieźć samochód lub po jego przywiezieniu na rachunek bankowy strony pozwanej. Samochód miał być dostarczony następnego dnia po wpłacie zadatku. Samochód nie został dostarczony przez stronę pozwaną do powoda tego dnia. W związku z tym powód zadzwonił do G. M., który tłumaczył, że samochód nie przyjechał, bo miała być gwarancja, a w samochodzie był niesprawny (...). Powód uzgodnił z G. M., że strona powodowa naprawi ten (...) i wyśle do powoda ten samochód do 18 kwietnia 2014 r.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 7, 42, wydruk korespondencji e-mail prowadzonej przez powoda z G. M. k. 63-69, zeznania świadka G. M. k. 50, 59-60, przesłuchanie powoda A. N. k. 53-54, 60/II-61)

W dniu 17 kwietnia 2013 r. G. M. wysłał powodowi na adres poczty elektronicznej w formacie (...) dokument nazwany „faktura nr (...)”, gdzie wskazano dane pojazdu, który miał zostać sprzedany powodowi, jego cenę 33.000 zł, dane strony pozwanej oraz powoda. W dokumencie jako datę wystawienia wskazano datę 17 kwietnia 2014 r., a jako datę zapłaty 20 kwietnia 2014 r.

(dowód: faktura nr (...) k. 38, wydruk korespondencji e-mail prowadzonej przez powoda z G. M. k. 63-69, zeznania świadka G. M. k. 50, 59-60)

Powód miał otrzymać zakupiony pojazd po naprawie (...) do dnia 18 kwietnia 2014 r. Pojazd nie został dostarczony przez stronę pozwaną do powoda do tej daty. Powód ponaglał działającego w imieniu pozwanej G. M. telefonicznie o dostarczenie pojazdu. Ponaglenia były bezskuteczne. W dniu 24 kwietnia 2014 r. powód w korespondencji skierowanej na adres poczty elektronicznej G. M. domagał się zwrotu uiszczonego zadatku z uwagi na niedostarczenie pojazdu w ustalonym terminie do 18 kwietnia 2014r.

(dowód: wydruk korespondencji e-mail prowadzonej przez powoda z G. M. k. 63-69, zeznania świadka G. M. k. 50, 59-60, przesłuchanie powoda A. N. k. 53-54, 60/II-61)

W dniu 14 maja 2014. powód sporządził pismo skierowane do strony pozwanej (...) spółki z o. o. w W. zatytułowane „Wypowiedzenie umowy sprzedaży wraz z wezwaniem do zapłaty”. W piśmie tym powód wskazał, że składa oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy sprzedaży samochodu (...) nr rej. (...) z dnia 13.04.2015 r. Jednocześnie wezwał stronę powodową do zwrotu kwoty 20.000 zł tytułem podwójnego zadatku. Powód w piśmie tym wskazał powołując się treść art. 394 k.c., że może odstąpić od umowy sprzedaży, albowiem strona pozwana, nie wywiązała się z umowy i nie dostarczyła powodowi pojazdu. W piśmie tym wskazał nr rachunku bankowego na który miała zostać dokonana zapłata. Pismo zostało odebrane przez stronę pozwaną dnia 23 maja 2014 r. Strona pozwana w żaden sposób nie zareagowała na oświadczenie złożone przez powoda.

(dowód: pismo powoda z 14.05.2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru i kopertą k. 9-10, 41, 43, zeznania świadka G. M. k. 50, 59-60, przesłuchanie powoda A. N. k. 53-54, 60/II-61)

W dniu 13 czerwca 2014 r. strona pozwana sprzedała samochód (...) nr rej. (...) na rzecz A. K. za kwotę 28.500 zł.

(dowód: faktura nr (...) k. 70)

Na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki z o. o. (...) w W. w dniu 14 marca 2014 r. podjęto uchwałę nr 2 o odwołaniu z funkcji członka zarządu G. M. oraz uchwałę nr 3 powołującą do pełnienia funkcji członka zarządu J. K.. Nowy prezes jeszcze na początku października 2014 r. nie figurował rejestrze przedsiębiorców KRS.

(dowód: protokół z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z 14.03.2014 r. k. 29-31)

Po otrzymaniu pozwu w niniejszej sprawie strona pozwana pismem z dnia 1 października 2014 r. skierowanym do powoda wskazała, że odstępuje od zawartej z powodem umowy sprzedaży samochodu B. wobec niezapłacenia przez powoda na rzecz strony pozwanej całej należności za samochód do dnia 20.04.2015 .r

(dowód: pismo strony powodowej z 1.10.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.39-40)

W tym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda A. N. zasługuje na uwzględnienie w całości co do należności głównej oraz w większości w zakresie odsetek. Odsetki od należności żądanej pozwem zasądzono po upływie 7 dni od doręczenia odstąpienia od umowy i wezwania do zapłaty. W pozostałym zakresie żądanie to oddalono. Nie można przyjąć bowiem jako terminu zapłaty dnia 11 maja 2014 r. wskazanego w piśmie, albowiem jest on wcześniejszy od daty otrzymania wezwania do zapłaty przez powoda.

Zgodnie z art. 394 § 1 k.c. w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej.

Zgodnie zaś z art. 3531 k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie natomiast z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie strony zawarły umowę sprzedaży samochodu B. (...) nr rej. (...) za pomocą środków porozumiewania się na odległość tj. korespondencji elektronicznej i telefonu.

Zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 poz. 827 do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Strony zawarły umowę sprzedaży przed wejściem w życie tej ustawy, tak więc do zawartej między nimi umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176 ze zm.) oraz ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.)

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176 ze zm.) przy sprzedaży na raty, na przedpłaty, na zamówienie, według wzoru lub na próbę oraz sprzedaży za cenę powyżej dwóch tysięcy złotych sprzedawca jest obowiązany potwierdzić na piśmie wszystkie istotne postanowienia zawartej umowy.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.) umowy zawierane z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, w szczególności drukowanego lub elektronicznego formularza zamówienia niezaadresowanego lub zaadresowanego, listu seryjnego w postaci drukowanej lub elektronicznej, reklamy prasowej z wydrukowanym formularzem zamówienia, reklamy w postaci elektronicznej, katalogu, telefonu, telefaksu, radia, telewizji, automatycznego urządzenia wywołującego, wizjofonu, wideotekstu, poczty elektronicznej lub innych środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. 144, poz. 1204, z późn. zm.²⁾), są umowami na odległość, jeżeli kontrahentem konsumenta jest przedsiębiorca, który w taki sposób zorganizował swoją działalność. Propozycja zawarcia umowy w postaci oferty, zaproszenia do składania ofert lub zamówień albo do podjęcia rokowań powinna jednoznacznie i w sposób zrozumiały informować o zamiarze zawarcia umowy przez tego, kto ją składa. Posłużenie się telefonem, wizjofonem, telefaksem, pocztą elektroniczną, automatycznym urządzeniem wywołującym lub innym środkiem komunikacji elektronicznej w celu złożenia propozycji zawarcia umowy może nastąpić wyłącznie za uprzednią zgodą konsumenta. Posłużenie się środkami porozumiewania się na odległość w celu złożenia propozycji zawarcia umowy nie może odbywać się na koszt konsumenta.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 teź ustawy umowa nie może nakładać na konsumenta obowiązku zapłaty ceny lub wynagrodzenia przed otrzymaniem świadczenia.

Zgodnie zaś z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.) konsument powinien być poinformowany, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy, o:

- 1) imieniu i nazwisku (nazwie), adresie zamieszkania (siedziby) przedsiębiorcy oraz organie, który zarejestrował działalność gospodarczą przedsiębiorcy, a także numerze, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany;
- 2) istotnych właściwościach świadczenia i jego przedmiotu;
- 3) cenie lub wynagrodzeniu obejmujących wszystkie ich składniki, a w szczególności cła i podatki;
- 4) zasadach zapłaty ceny lub wynagrodzenia;
- 5) kosztach oraz terminie i sposobie dostawy;
- 6) prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, ze wskazaniem wyjątków, o których mowa w art. 10 ust. 3;
- 7) kosztach wynikających z korzystania ze środków porozumiewania się na odległość, jeżeli są one skalkulowane inaczej niż wedle normalnej taryfy;

8)terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący;

9)minimalnym okresie, na jaki ma być zawarta umowa o świadczenia ciągłe lub okresowe;

10)miejscu i sposobie składania reklamacji;

11)prawie wypowiedzenia umowy, o którym mowa w art. 8 ust. 3.

Zgodnie zaś z art. 9 ust. 2 tejże ustawy informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być sformułowane jednoznacznie, w sposób zrozumiały i łatwy do odczytania. Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 3 tejże ustawy przedsiębiorca jest obowiązany do potwierdzenia konsumentowi na piśmie informacji, o których mowa w ust. 1, najpóźniej w momencie rozpoczęcia spełniania świadczenia.

W niniejszej sprawie strony zawarły umowę sprzedaży na odległość za pośrednictwem telefonu i Internetu. Powód jest konsumentem, a strona pozwana przedsiębiorcą, który dopuścił taki sposób zawierania umów. To na stronie pozwanej jako przedsiębiorcy ciążyły określone obowiązki informacyjne. Obowiązki te zostały zrealizowane poprzez podanie w drodze korespondencji elektronicznej danych sprzedawcy, numeru jego rachunku bankowego, daty zapłaty ceny. Przesłany w formacie (...) dokument nazwany fakturą nie jest fakturą elektroniczną nie spełnia bowiem wymogów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2011.177.1054 j.t. ze zm.). Zgodnie z art. 106n tejże ustawy stosowanie faktur elektronicznych wymaga akceptacji odbiorcy faktury. W przypadku przesyłania lub udostępniania temu samemu odbiorcy jednocześnie więcej niż jednej faktury elektronicznej dane wspólne dla poszczególnych faktur mogą zostać podane tylko raz, o ile dla każdej faktury są dostępne wszystkie te dane. Zgodnie zaś z art. 106m tejże ustawy podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury. Przez autentyczność pochodzenia faktury rozumie się pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub usługodawcy albo wystawcy faktury. Przez integralność treści faktury rozumie się, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura. Autentyczność pochodzenia, integralność treści oraz czytelność faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług. Poza wykorzystaniem kontroli biznesowych, określonych w ust. 4, autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury elektronicznej są zachowane, w szczególności, w przypadku wykorzystania:

1)bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.), weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, lub

2)elektronicznej wymiany danych ((...)) zgodnie z umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych, jeżeli zawarta umowa dotycząca tej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia faktury i integralność jej danych.

Dokument przesłany powodowi drogą elektroniczną nie spełnia powyższych wymogów - stanowi więc tylko informację o cenie i dacie jej zapłaty. Nadto sama pozwana nie traktowała tego dokumentu jako faktury sprzedaży - nie ujęła go bowiem w żadnym dokumencie księgowym, rejestrze.

Sąd przy ustaleniu stanu faktycznego w sprawie oparł się w szczególności na dowodzie z przesłuchania powoda, dowodzie z wydruku z korespondencji elektronicznej prowadzonej przez powoda z G. M. oraz częściowo na dowodzie z zeznań świadka G. M., w zakresie w jakim te zeznania pokrywały się z zeznaniami powoda i korespondencją elektroniczną. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. w części w jakiej twierdził on, że samochód miał zostać przesłany lawetą do powoda po uiszczeniu całości ceny. Po pierwsze takim ustaleniom zaprzeczył powód. Nie wynikają one także z innych dowodów, w szczególności korespondencji elektronicznej między stronami. Strona powodowa nie przedłożyła mimo zobowiązania Sądu korespondencji elektronicznej prowadzonej z powodem. Na wersję zdarzeń opisaną przez powoda wskazuje dalsze zachowanie strony pozwanej po upływie terminu wskazanego w fakturze przesłanej powodowi w pliku (...) tj. brak jakichkolwiek wezwań do zapłaty ceny, do odbioru pojazdu, brak reakcji

na odstąpienie od umowy i wreszcie sprzedaż samochodu kilkanaście dni po otrzymaniu pisemnego odstąpienia od umowy. To z przyczyn leżących po stronie pozwanej nie doszło do wykonania umowy sprzedaży – pozwana nie dostarczyła bowiem i nie wydała powodowi pojazdu w ustalonym przez strony terminie. Powód zgodnie z powyższymi przepisami była obowiązany do zapłaty ceny dopiero po otrzymaniu pojazdu.

Odstąpienie od umowy dokonane przez powoda pismem z dnia 14 maja 2014 r. jest skuteczne i w związku tym na rzecz powoda należało zasądzić zwrot zapłaconego przez niego zadatku w podwójnej wysokości. Odstąpienie dokonane przez stronę pozwaną dokonane pismem z dnia 1 października 2014 r. jest bezskuteczne, wobec wcześniejszego odstąpienia od umowy przez powoda. Stanowi ono wyraz przyjętej przez pozwaną taktyki procesowej. Co prawda powód nazwał pismo z dnia 14 maja 2014 r. wypowiedzeniem, ale z jego treści wynika, że stanowi ono odstąpienie od umowy.

Powód wykazała w tym postępowaniu, że do niewykonania umowy sprzedaży z 13 kwietnia 2014 r. doszło z przyczyn leżących po stronie pozwanej – nie dostarczenie pojazdu w terminie wynikało z konieczności jego naprawy, która się przedłużała.

Powód wygrał postępowanie w całości, tym samym orzeczenie w przedmiocie kosztów uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwanego jako przegrywającego sprawę obciążono kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztami opłaty sądowej od pozwu.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji wyroku